

na lov. Na odkazanem mestu ali »štantu« se mu je zataknila puška iz neznanega vzroka. Orožje se je sprožilo in ves naboj šiber je zadel Vodopivca v glavo. Smrtono- nevarno ranjenega so hoteli ljubljanski reševalci prepeljati v bolnišnico, pa je že med prevozom izdahnul.

Kolesar smrtno povožen od avtomobilista. Franc Polž, 23 letni delavec iz Domžal, se je peljal zvečer na kolesu proti domu. Ko je privozil do železniških zapornic proge proti Kamniku, je pridrvel za njim neznan avtomobilist in je tresčil z vso silo v Polževo kolo. Kolesar je vsled sunka odletel v loku in je obležal mrtev v mlaki krvi. Pri padcu si je strl prsni koš, razbil si je spodnjo čeljust in na levih sencih je dobil smrtonovarno rano. Kako silovit je bil sunek, nam nekoliko predoči dejstvo, da so Polžu pri trčenju odleteli čevlji z nog in so jih našli na drugi strani ceste. Brezobzirni avtomobilist se ni zme- nil za žrtev in je oddivjal v noč.

Razne požarne nesreče. V Debru pri Laškem se je vnela pri posestniku škorjancu skladownica za drva. Sosedna poslopja so prav blizu in gre sosedom ter gasilcem zahvala, da se požarna nesreča ni razširila. — Na podstrešju hiše g. Pirnata v Laškem se je vnelo na nepojasnjen način seno. Gasilci so omejili ogenj na ostrešje omenjenega poslopja in znaša škoda 5000 dinarjev. — V Dragomlju je vpepelil v noči podtaknjen ogenj kozolec posestnika in krčmarja Grada. Gasilci in domači ljudje so preprečili, da kozolec ni povsem pogorel, ampak so rešili dva dela. V tem primeru je na delu ljubljanska policija, da bi izsledila požigalca. — Dne 8. oktobra zvečer je v Zg. Hočah pri Mariboru požigalčeva roka zažgala kup sena pred gospodarskim poslopjem posestnika Fr. Preglja. Domači so ogenj pravočasno opazili in ga pogasili. Še isto noč se je ponovil poskus požiga krog devete ure zvečer in so ga domači zopet udušili. Naslednjo noč je zažgal požigalec kup sena na podstrešju gospodarskega poslopja. Zgorelo je ostrešje, pribrezeli gasilci so rešili spodnje dele

poslopja. — V Vačah nad Litijo so doživeli v teku četrta leta šest požarov. Prebivalstvo je v neprestanem strahu pred zlobno požigalčev roko, katere doslej kljub vestnemu prizadevanju orožništva in domačega prebivalstva niso mogli izslediti. — Nenadno je izbruhnil ogenj v vinski gorici na Pirovškem vrhu pri Cerkljah ob Krki. Zgorel je vinski hram posestniku Janezu Kozarju. V hramu je bilo 19 hl dolenskega vina, dve škropilnici in razni drugi predmeti. Škoda znaša 30.000 din. Pogorelec ni bil zavarovan. — V Zgornjih Jablanah pri Cirkovcah na Dravskem polju je zgorelo posestniku Jožefu Fin- guštu 70 jurjev vredno gospodarsko poslopje s krmo in z raznim orodjem. — V Šikolah, isto tako na Dravskem polju, je postalo žrtev požara gospodarsko poslopje posestnice Marije Beranič, katera je oškodovana za 12.000 din. — Na Strmcu pri Ljutomeru je uničil najbrž podtaknjen ogenj gospodarsko poslopje in stiskalnice viničarije Hinka Cimermana. Viničarijo so očuvali gasilci. — V Starošincih na Dravskem polju je zgorelo 20.000 din vredno gospodarsko poslopje posestniku Mat- evžu Mesarič. — V Dragoviču pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah se je pojavil ogenj v kleti posestnika Karla Brumen. Ogenj se je razširil tudi na druga poslopja in znaša škoda 12.000 din.

Razne novice.

Spomenik kralju Aleksandru. Na Rake- ku so odkrili zadnjo nedeljo slovesno bronasti spomenik kralja Aleksandru I. z velikimi slovesnostmi.

Občni zbor Okrajne kmečke zveze se vrši, kakor je bilo že objavljeno, 24. oktobra ob 9. uri zjutraj. Ne bo se pa vršil v Zadrudni gospodarski banki, kakor je bilo prvotno objavljeno, temveč se bo vršil na Vinarski šoli v Mariboru ob isti uri, in sicer iz razloga, ker se v Zadrudni gospodarski banki vrši sadni sejem. Ponavljamo, da je za odbornike Krajevnih kmeč- kih zvez udeležba obvezna, vabijo se pa vsi kmetje, člani Krajevnih kmečkih zvez

TOLŠČA JE VAŠEMU SRCU NEVARNA!

Zato se Vam od vseh strani svetuje, da ukre- nete nekaj, kar bi Vam dalo zopet vitkejšo lin- jo. Vsakomur pa ni mogoče, da bi si privoščil zdravljenje v Karlovih Varih, Kissingenu itd. Večina za to nima ne časa, ne denarja. Malen- kostni strošek za Krušen sol, to posrečeno me- šanico iz učinkovitih mineralnih vod, pa zmoro vsakdo.

Zdravljenje s Krušen soljo se more izvajati brez vsake motnje v službi tudi doma, saj stane ena steklenica Krušen soll, zadoščajoča za tri mesece, samo 45 din, mala steklenica pa 27 din.

Krušen sol ureja prebavo in presnovo telesa ter preprečuje in onemogoča tvorbo škodljivih snovi, ki povzročajo telesno debelost in utegnejo biti vzrok raznim motnjam zdravlja in obolenjem. Krušen sol se dobiva v lekarnah. Oglas reg. S. br. 29.613/35. 1275

kakor tudi vsi ostali kmetje in prijatelji kmečkega gibanja. Torej na svidenje dne 24. oktobra v Vinarski šoli na manifesta- ciji naše kmečke samozavesti in naših pravic. — Odbor.

Naplavljen utopljenec. Nad jezom v Fali je naplavila Drava truplo 55 letnega posestnika Petra Razborja iz Vurmata, katerega so pogrešali že od 24. septem- bra. Truplo so pokopali na pokopališču v Puščavi.

Blasnikova »Velika Pratika« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak ko- mad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10—12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nek- daj. 1447

Obžalovanja vredni slučaj.

Grozno dejanje gluhonemega čevljarja. Na Tezmem pri Mariboru je gluhonemi čevljar Alojzij Uršič prerezal vrat postrež- kinji in še sebi. 36 letni čevljar A. Uršič je stanoval na Tezmem na Ptujski cesti 55 s svojo ženo in dvema otrokoma. Pri njem je prebivala tudi 29 letna postrežkinja Pavla Tisnikar, na katero je bil čevljar ljubosumen. Ko se je vrnila Pavla v sobo- to 16. oktobra zvečer domov in se je ho- tela podati spat, je Uršič pograbil britev

Ruski sovjeti hočejo dvi- gniti zlati zaklad cari- stičnih bank

V romunsko pristani- šče Konstanco je priplu- la sovjetska potapljaška ladja s tremi pomožni- mi ladjami in vlačilcem iz Odese. Povejnik tega brodogva se pogaja z romunskimi oblastmi, da bi mogel s temi ladjami dvigniti parnik »Pe- ter Veliki«, ki leži po- topljen na dnu morja pri Balčiku ob južni oba- li Dobrudže. Ko so bolj- ševiki leta 1920 porazili belo revolucijo generala Vrangla, je skušal ta s »Petrom Velikim« odpe- ljati ves zlati zaklad cari- stičnih bank v Seba- stopolu in Odesi. Pri Balčiku pa je parnik zadel ob mino in se je potopil. Zavoljo tega zaklada bi hotela sov-

Zakopano zlato.

Tine jo je mahnil po polju, ki se je zlatilo od zrelega žita, in zavil čez travnike.

Strmo se dviga na tej strani hrib tik nad Ožbol- tovo koč. Gol je in od kurjega srebra se blešči pe- čevje. V starih časih se je moral gora udirati in trgati, ker je po bregu nametano skalovje. Vaščani pravijo, da se je tedaj, ko se je hrib zadnjič utrgal, udrla tudi graščina na vrhu in se zasula v sotesko, v kateri izvira Črnski potok. Edino kapelica je še ostala.

Tine si je poiskal v leskovju najdaljšo vejo, ki jo je našel, in je odhitel navkreber h kapelici. Ta stoji kakih dve sto metrov nad vasico. Le malo ravninice je okoli nje, če pa preležeš ozko skalo, stopiš na nekaj večjo raven; tu je bil baje v starih časih grad. Ali preblizu na rob ne hodi! Kajti pred teboj zazija globok prepad.

Danes ni več sledu o gradu, le pečevja je na kupe in na sredi dve veliki skali, višji od človeka, med njima pa tesna razpoka.

Previdno je hodil Tine sem in tja po pečevju. Iskal je in z leskovko brskal, da bi našel — hodnik. Toda kamenje se je tiho in mrtvo parilo v soncu in mu skrivnosti davnih dni ni izdalo.

Pot mu je curljal s čela.

Ali zopet zastoj?

Splezal je na eno izmed skal na sredi in se ozrl: Glej, tam je Gradiško! Kako blizu je, ko bi mogel kar naravnost tja dol! Da, takole v tej smeri... pod tistim grmom...

Ko se je nekoliko preveč nagnil, je omahnil, toda v zadnjem hipu še se je ujel in tresčil nazaj na skalo. Pri tem mu je ušla leskovka iz roke in je izginila v razpoki med skalama.

Nekoliko trdo se je pobiral. Moj Bog, čisto zmo- tilo se mu je! Roke so se mu tresle, ko je lezel nazaj dol. Prejšnji pogum mu je precej splahnel.

»Najbolje bo, da grem domov,« je preudarjal; bil je slabe volje.

Toda kje je leskovka?

Saj mora biti tu v razpoki.

Iztegnil je roko in tipal, da bi otipal palico... Ni je.

Tinetu se je za trenutek ustavilo srce.

Ničesar ne otiplje — vse je prazno — naj se steguje, kolikor more, ničesar ni; luknja je brez dna.

Mrzlo in vroče ga je spreletelo:

Hodnik je našel! Hodnik!

Da, vendar!

Prijel je kamenček, ga vrgel v razpoko, položil uho na zemljo in poslušal. Razločno je čul, kako je priletel na dno. Ne bo globlje ko kvečjemu dva metra.

Poiskal je drug kamen, ki je bil gladek in okro-

in je Tisnikarjevi prerezal vrat. Žrtev ljubosumnosti se je koj zgrudila in obležala v mlaki krvi. Nato je gluhonemi še sebi prerezal vrat do kosti in je bil v par trenutkih mrtev. Čevljarjeva žena je vsa preplašena javila grozno dejanje orožnikom in ti so poklicali mariborske reševalce. Reševalci so odpeljali v obupnem stanju Tisnikarjevo v bolnišnico, Uršiča je pozneje spravil pogrebni zavod v mrtvašnico.

Prostovoljno v smrt. Na Pobreški cesti št. 46 pri Mariboru so našli obešenega 56 letnega upokojenega orožnika Emerika Trafelo. Omenjeni je obupal nad življenjem radi neozdravljive bolezni.

Razjasnjen vlom. Na Pobrežju pri Mariboru je bilo pred enim letom vlomljeno v pisarniške prostore tekstilne tovarne Hugo Štern. Ob tej priliki je bilo ukradenih 3000 din. Orožniki so sedaj po enem letu razjasnili ta vlom. Ugotovljeno je, da sta izvršila vlom in tatvino na dosmrtno ječo radi sodelovanja pri roparskem umoru finančnega preglednika Stranjšaka obsojeni Karel Štern in 18 letni delavec Jožef Schwarz, ki je zločin priznal.

Dva velika pretepa. V Hajdošah pri Ptujju je prišlo po popivanju izven krčme do velikega pretepa, iz katerega so oddali tri ranjene v tujsko bolnišnico. 29 letni Štefan Nachtberger je dobil rane po vsem telesu in je bil zaboden v prsa. Matija Kaisersberger, 23 letni poljski delavec, ima hude notranje poškodbe in je njegovo življenje v največji nevarnosti. 28 letnemu dninarju Andreju Pečniku so razrezali roke in noge. Orožniki so zaprli več pretepačev, kateri se izgovarjajo na nerazsodnost v hudi pijanosti. — Pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah sta obležala po pretepu Ernest Fekonja ter Franc Kavčič. Oba so prepeljali v mariborsko bolnišnico s poškodbami na glavi ter hrbtu.

Vlom v gostilno. V Staršah na Dravskem polju je bilo vlomljeno v gostilno Zel. Že izsledeni in prijeti vlomilec je odnesel raznih predmetov za 2000 din.

Okradena trgovca. V Vačah nad Litijo je bilo vlomljeno v hišo trgovca Kristana.

PRI LJUDEH, KI ČESTO TRPE NA ZAPEKI, ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V ŽELODCU IN CREVESJU, pospešuje se temeljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čašico naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice zaužite zjutraj na tešč želodec. Z uporabo

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice se naglo odpravi plást z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnotako pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br.30.474-35.

Vlomilec je z železnim drogrom razklenil križ in je odnesel iz trgovine precej platna, perila in živil. Škoda znaša 5000 din. — V deževni noči so vdrli še neodkriti storilci v trgovino Jožefa Libovška v Škalah. Na nezapahnjenem oknu trgovine so zlomili ključavnico, nato pa so z drogrom iztrgali železno omrežje iz okna ter prišli na ta način v trgovino. V trgovskem lokalu so vse navskrižem razmetali. Iskali in vzeli so pa samo živila, le nekaj manufakture so si povrhu prilastili. Da bi dobili potrebne vreče za prenos živil, so stresli na kup Kneippovo sladno kavo, otrobe in koruzo ter vse skupaj premešali. Povzročili so trgovcu 3819 din škode.

Ranjen v trebuh. Pri posestniku Skrinjarju v Završju nad Boriškom pri Zagorju so se sporekli pijani fantje. Bajdetov fant je prerezal trebuh Završnikovega, katerega so odposlali s prvim vlakom v bolnišnico.

Policijski pes izsledil požigalca. Med požarnimi nesrečami poročamo, kako je bil v Dragomlju na Kranjskem podtaknjen ogenj v Gradov kozolec. Za izsleditev požigalca so poklicali na pomoč iz Ljubljane policijskega psa. Pes »Aris« je izsledil požigalca v osebi 25 letnega moškega, kateri je že bil nekoč prijatelj radi požiga in tudi v tem primeru kažejo okoliščine, da je najbrž on požigalec.

Dvo vloma v Kranju in okolici. V Kranju na Prešernovi cesti je bilo v noči vlomljeno v izložbo trgovine »Bata«. Zginito je 15 parov najboljših čevljev in no-

gavic. — Na Golniku je bilo ukradenih v odsotnosti domačih posestniku Maliju iz omare 1500 din gotovine.

Izpred sodišča.

Mlad morilec obsojen na 20 let.

Žalostna slika morilčeve preteklosti

Pred senatom mariborskega okrožnega sodišča se je zagovarjal 15. oktobra radi roparskega umora 21 letni delavec Maks Ferš iz Bresternice v župniji Kamnica pri Mariboru. Mladostni nepridiprav ima že pred krvavim dejanjem na vesti dve težki kazni. Februarja 1935 je bil obsojen na dveletni strogi zapor radi razbojništva. Novembra 1936 so mu prisodili radi tatvine osem mesecev zapora. Nobene kazni ni celotno preстал, ker je bil deležen pomilostitve. Kakor hitro je bil na svobodi, se je potepal okrog in izmikal, kar mu je prišlo pod roko. Lastnemu bratu Vilibaldju je sunil 200 din in jih je hitro zapil v Mariboru.

Umor Gselmanove

Kratko opisana zloba Maks Ferš je dobro poznal 50 letno Kristino Gselman v Bresternici. Živela je v zadnjem času sama ter najemala po potrebi delavce, katere je dobro in koj po delu plačevala. Radi tega je domneval Ferš pri Gselmanovi denar. Brž ko je bil brez cvenka v žepu, je sklenil, da bo oropal Gselmanovo, kar je tudi storil letos 16. julija zjutraj. Omenjenega dne zjutraj na vse zgodaj se je spravil v bližino hiše Gselmanove na prežo. Po odhodu strank, katere je posestnica oskrbela z mlekom, je stopil Ferš za njo v vežo in jo je smrtno zabodel v srce. Ko se je zabodena zgrudila, jo je odnesel na rami na podstrešje in jo je zakopal pod seno. Nato je preiskal vse po hiši, da bi se polastil domnevanega denarja. Naletel je na borih 165 din in na nekaj obleke. Ukradeno obleko je zamenjal pri svojem bratranecu za samokres.

gel. Zdaj!... Tak... tak... tak... nato je bilo vse tiho.

Tine si je globoko oddahnil in je vstal. Obraz z brazgotino mu je žarel, oči so mu gorele. Zdaj ve, da je prav slutil: tu spodaj so stopnice, kamnite stopnice!

Da, hodnik je!

Nič več ni okleval. Skoraj letel je po hribu navzdol. Ko je prišel do travnikov, pa je zavil na drugo stran — v gostilno k Mrdavsu.

Na vrhu pa čepi kapelica in večerno sonce jo objemlje. Ni lepa, od starosti je osivela. Notri pa stoji na oltarju Mati božja. Starinski je kip in neroden, s sinjega plašča se je barva že davno okrušila. Ali kakor v davnih časih Marija tudi danes še sklepa in dviga roke, ko da ne sme in ne sme nehati s svojimi prošnjami za ubogi človeški rod. Dvajset korakov od tod proti vzhodni strani pa se začne skrivni hodnik, v katerem je nesrečni vitez pred štirimi sto leti zakopal zaklad...

II.

Cim bliže je prihajal gostilni, tem bolj se je obiral. Nazadnje je že jel preudarjati, ali naj hodi tja ali rajši ne. Seveda, Roziki mora povedati, da je našel hodnik. Saj tej je več ko njemu do zakopanega zaklada — ji bo pač napravil to veselje.

Sam se je medtem že precej ohladil. Kaj mu tudi pomaga, če je našel hodnik! Tistih dveh skal živa duša ne more premakniti.

Ko je prišel do Mrdavsa, se je začudil. Pred hišo sta sedeli za mizo dve dekleti. Ena je bila Rozika, Mrdavsova hči, druge pa ni poznal. Domača ni bila, saj domače deklet ne bi niti šlo v gostilno. Precejšen kovčeg je stal zraven nje, videti je bila utrujena, ali ljuba je bila; katera neki je? Tako znana se mu zdi.

»Dober večer,« je pozdravil bolj Roziko kakor obe. Toda takoj se je zdrnil, kajti z Roziko mu je odzdravila tudi tujka:

»Bog daj, Tine!«

»No —,« je omecoval nerodni Tine in jo je meril izpod oči, »čigava si pa, da me poznaš?«

Nasmehljala se mu je in nekoliko počakala. Toda Tine se ni mogel spomniti. Venomer je mislil le to:

»Kako ljuba je...«

»Saj ni čuda,« je končno spregovorila; »dolgo je že, kar sem zdama, več ko pet let... marsikaj se je predelalo. Torej Anica sem, sestra —«

»Ožboltova!« je vzkliknil Tine. »Kam neki sem gledal! Saj sta si vendar podobna kakor brat in sestra.«

Anica mu je prijazno dala srečo in Tine bi ji bil najrajši dejal: »Bog ti povrni, Anica!« — tako dobro mu je dela njena prijaznost.

Nekaj časa sta se še menila, Rozika pa se je

jetska vlada parnik sedaj dvigniti.

Golobja pošta

Ze davno prej, nego so ljudje iznašli telegram in telefon, so imeli razna druga sredstva za hitro prenašanje poročil. Najboljša poročevalna sredstva so imeli najbolj divji narodi v Afriki, namreč svoje znamenite bobne, ki so oddajali poročila točno in z neverjetno hitrostjo stotine kilometrov na okoli. Ze mnogo preje, kakor so civiliziranci poznali Morseove znake ali poročanje z zastavicami ali z lučjo. Še starejša pa je golobja pošta, ki jo omenja neki judovski pesnik iz desetega stoletja. Tudi španski potovalec Pero Tafur govori v svoji knjigi »Po-